

Szenje Jana na 16. Stawi. v. 5-15.

Sietk pak du ja ktemu, kiž me poštat je a nihto beš wami newoprascha me, dže džeisch? Alle dokelž to k wam reczał bym, je wascha Wutroba połna Grudoby Alle ja wam Praudu praju: Dobre wam je, so ja tam du. Pšchetož dy bych ja tam nejšoł, da by Troshtar k wam nepšišoł, dyž pak tam du, zu jeho k wam poštač. Al dyž ton samy pšhindže, budže won ton Šwjet schtraffowacž Rjecha, Praudosze a Šsuda dla. Rjecha dla, so woni domne newjerja. Praudosze dla, so ja du k mojemu Wotzej, a wy me dalje newidžicze. Šsuda dla, so ton Širshta teho Šwjeta šudženy je. Ja wam hjescheže mam wele pracicž, ale wy je njek nemožecze siesz. Dyž pak tamny, ton Duch teje wjernosze pšhindž budže; ton budže wam domscheje Wjernosze Pucz po kasacz; Pšchetož won nebudže sam wotšebe reczecž, ale schtož štyšhecž budže, to budže won reczecž, a schtož pšichodne je, budže wam pšhipowedacz Ton samy budže me pšekrašnicž, pšchetož wot mojego budže je sacž, a wam pšhipowedacz. Schitko, schtož Wotž ma, to je moje, tehodla bym ja prajil, so won je budže wot mojego sacž, a wam pšhipowedacz.

To je jene krašne Szenje, pšchetož jich Wuczenikow teho pšichodneho Pohorschowanja dla rošwucžit, a woni šo ton wošoki a nusny Artikel, jeho hubeneje a žalošneje Šsmercze dla wot kotrehož my Meno mamy, a Kšeszenjo rjekamy. Al hacž my jon runje kojde Ljeto šynšimny, da jon tolla nemožemy dowuknyč. Jeli so pak we naschich Wutrobach sawostacz, a Płody pšhinesž dyrbi, da tešch dyrbi hušto a derje wopommene bydž.

To dženšnišche Szenje pak je runje, kajž troštuje a wucži, kžomta jim jeho dženš tydženishe, jene troštne Prjedowanje, kotrež ton Knes Wecžor sa Bliedom šedžo dšerzał je, krotki Čzaš predny, dyžili won pšcheradiemny a popanemny by. Nato lada wošebje Kryštus, so by šwobdže tešch ja pojndu? aby schto štem cžinicz